

עולם טוב יותר, והמנסים להקים אותו באי-האמונים באילת, מגלים זאת. דווקא רעיון יפה. במיוחד שיחד איתו הם מגלים גם עוד כמה דברים די יפים.

מטי ישעיהו ("שיש") קולר, איש יחסיי הציבור של הסרט.

"היא מופיעה בכל מקום. זהו הטבע של בני-האדם. ואפילו ההיפים, החולמים על

הכל כבר היה: מישגל, אורגיות, אונס מרובע ולידות - אבל מכות כאלה עוד לא היו

מבית הספר בית צבי, לילי אבידן, הב- חונה בכל זאת.

בהינף-יד דקיקה ופוטוגנית אחת היא שלפה מן הערמה את צילה קרני, ותחלה למשוך בשערותיה.

ואז זה התחיל: הרגע ההיסטורי בתול- דות הסרט הישראלי הנוצח על הצלולויד. היה נדמה שזה בלתי-אפשרי. אחרי אי- נס מרובע, אורגיה בשלישיה, עירום בעש- רות, הפלות, לידות, לידות של ילדים דפק- טיביים וסתם מישגלים — מה עוד אפשר היה למצוא, אפילו גולן נכנע.

החזיות

חוזקו בפלסטר

אכר אמציה חיוני, המפיק של הסרט הטרחפוט מצא אותו. את הרגע הי- דראמתי היחיד, שכמוהו לא היה בשום סרט ישראלי: שתי נשים מחטיפות אחת לשניה מכות.

תוך כדי החלפת המהלומות בין הגברות השחקניות אבידן וקרני, בשמטו חזיות (המחזוקות לצורך זה של השמטה — ב- פלסטר) של הביקיני שלהן, ומי יודע מה עוד היה בשמט להן, אילולא הופיעו ברגע הנכון שני הגברים המציילים.

"הרעיון הוא שהאלימות לא מופיעה רק בשכונות עוני", מסביר את הרגע הדרא-

אבו מונפת בידי צילה קר- ני, לעבר אשר צרפתי, בעוד וולף (יושב) מביט רזעם. כך מתחילה הקטטה הגדולה, המאפשרת ל- במאי להגיע אל ההמשך המרתק.

סטריפ-מכות לילי אבידן, אשת המ- שורר, מנסה להגיע אל שערות יריבתה, בסצינה המנסה להוכיח כי אין בני- אדם יכולים לחיות בלי אלימות.

עתה) עמוס ספר תפס את זה מייד: "אקשן!" הוא ציווה על הקאמרה, וה- שחקנים והסאינדימן ונערת-התסריט.

ואיזה "אקשן" שהלך שם?

השחקנית הצעירה והמבטיחה, עוד מ- בית הספר רננים, צילה קרני, הרימה אבן מפלסטיק והניפה אותה בלהט על השחקן הנדהם, אשר צרפתי. צרפתי נאבק עם קרני. בינתיים קם שמואל וולף, רץ בזעם לעבר צרפתי, והפיל אותו ארצה. לרגע אחד קשה היה להבחין מה קורה בתוך ערמתי-האדם שהתפתלה על החול הלוהט. אבל השחקנית הצעירה והמבטיחה עוד

היה בכל זאת מעייף מאוד, טוענת צילה. לילי, הנראית שבר- רית, אומרת: "יש לי כוח כמו לגבר. הייתי פעם ספורטאית מצטיינת." בסרט מופיעה העיר אילת כג'עדן לעירום.

אחרי הפייט, מרגישות לילי וצילה צורך לנוח, כשהן חשופות-חזה ומשחררות. לא חספנו מכות אמיתיות, אבל זה

מנוחת הלוחמות